

יאיר ניצני מרים גבה

מעבדות לסיוט

בשנה שעברה ניצלנו מאירוח הסדר בזכות הזום. השנה נדרשתי לפתרונות יותר יצירתיים כדי לחמוק מהתיק

כולל לתוך קערת החרוסת שהיא הכינה היום לסדר, ור- ציתי לדעת אם הוא יודע מה המשמעות של אובדן טעם ואם הוא מכיר אפידמיולוג טוב.

ג' לא מצמץ, המליץ לי על רופא לילדה וכתב שהוא בטוח שעד ליל הסדר היישוב שלנו ישוב להיות ירוק. כתבתי לו שבדיוק התבשרתי שהשרבב שביקר אצלנו אובחן כחיובי, אבל ג' התעקש: "תמסור לו החלמה מלאה, ושלא ישכח לחבר לך את הברו לראש".

כשראיתי שאין עם מי לדבר, פניתי למכר שלי מתקופת הצבא, שהחוק מבחינתו הוא רק המלצה, וכמו שנהוג לומר בתקשורת, הוא "מוכר למטרה". שאלתי אם הוא יכול לארגן לי "תו אדום" – תעודה מזויפת שמצהירה שאני חולה מאומת. חברי צחקק בקלילות, ולמחרת התעודה היתה בידיו. שלחתי לג' בוטסאפ הודעה קולית, שבה אני בעיקר משתעל ומספר שהחיסון של אסטרזוניקה שקיבלתי שווה כקליפת השום, ועודד פחות מלמרוח שום על הכתף. צירפתי את התעודה, שבה נכתב "הנ"ל חולה מאומת ואינו רשאי לצאת מביתו עד אחרי ליל הסדר".

ג' הבין את הרמז וקלט שהוא מדבר עם עצלן מאומת, ובלי לאחל לי בריאות או להציע עזרה, ענה בכעס: "כפי שאמרתי מההתחלה, נעשה את הסדר אצלנו".

חיכנתי את ידיי

שאני ממש מתבאס שלא אוכל להגיע, שלי- חילופין אני מזמין את כולם לעשות איתי את הסדר באיזו מלונת קורונה שהם יבחרו, ושאי- שמח לסייע במה שניתן, כי יש לי רעיונות איך בכל זאת להפוך את האירוע למגניב יותר. הצ- עתי להזמין כמה דורות שהזנחנו בשנים האחר- רונות, שיכינו לכבוד האירוע המיוחד הגדה של פסח בסגנון ערבני. משהו על "סגר פסח כהלכ- תו", על היציאה "מעבדות לחיסון", על שלושת הבנים – חכם, תם ושאינו יודע לשים מסיכה, על המטה של משה שהוא מזרק של פייוו, על "והיא שעמדה" – רוח הלחימה של הצוותים הרפואיים, ועל "שפוך חמתך על הגויים" – הבדיחות שאנחנו יכולים לשפוך עכשיו על אומות שאין להן חיסון.

הייתי כל כך מרוצה מעצמי, שבזמן הגילוח של הבוקר מצאתי את עצמי מזמזם את חר- גדיא. ואז, אתמול בערב, הגיע ווטסאפ מג'.

"יאיר היקר. אני שמח לבשר שהתקבלתי לעבודה החדשה שסיפרתי לך עליה, תפקיד בסניף הנייריורקי של חברת ההייטק GFY. אנחנו נוסעים כבר השבוע לארה"ב לחפש דירה, ולא נהיה כאן בליל הסדר.

"מכיוון שמאוד רצית לארח אצלכם את הערב החשוב הזה, אני מעביר לך את האחריות לאירוע. נשמח להציץ עליכם דרך הזום. בהצלחה עם ההגדה המעורבנת, אני בטוח שתכתוב את זה מעולה. ר"ש לדודה רבקה, מאחל גם לכם לצאת בקרוב מעבדות לחירות".

עניתי לו שאני מאחל לו הצלחה בתפקיד החדש, וע- דכנתי את הגברת הראשונה שהאירוע מתקיים אצלנו. אכול קנאה בג' נכנסתי לבדוק מה זו בדיוק החברה שהוא עובר לעבוד בה, וגיליתי שאין חברה בשם GFY, וזה רק הקיצור המקובל של Go Fuck Yourself.

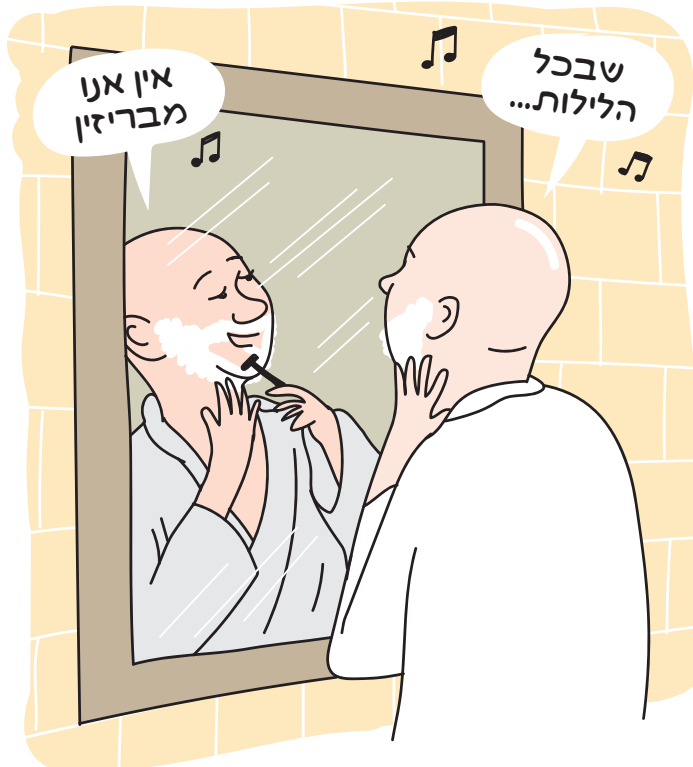
● Go Fuck Yourself

yairn@israelhayom.co.il

דעת, ושבתוך תוכו הוא רק חושב איך להפיל עלי את התיק. כדי להקדים תרופה לעקיצה, ניסיתי להסביר לו שזה יהיה לא יאה שנחגוג ליל סדר כרגיל, בזמן שבני הדורים שלנו באיטליה עדיין בסגר, ושלאות הזדהות, אני מציע לקיים גם השנה את הסדר בזום. הוא לא השתכנע, ואמר שאפשר לקיים את הסדר כרגיל, ולאות הזדהות נעלה אותם לזום לכמה דקות.

אחרי כמה ימים החלטתי לשנות טקטיקה. ג' הוא קצת היפוכונדר וחששן גדול ממחלות. בתקופת הקורונה הוא כמעט לא יצא מהבית, וגם כשיצא, זה היה עם מסיכת מגן פלסטיק. כשגם זה לא נראה לו מספיק מוגן, הוא חבש קסדה של אופנוע.

כדי לנצל את העניין לטובת טרפור ליל הסדר, ניסיתי להעביר אליו רמזים אנטי-חיסוניים, שיגרמו לו לחשוב שאני מתנגד חיסונים מסוכן לסביבה. שלחתי לו מאמרים על קונספירציית החיסונים של ביל גייטס עם הכיתוב

איור: טל לזר

"הרברים שמנסים להסתיר מכם!" מאמרים הטוענים שי- שראל היא מעבדת ניסוי של פייוו, שמנסה עלינו חיסון- נים יחד עם ויאגרה לנשים; תמונה שלי מצולם עם פרופ' יורם לם; סרטונים של מכחישי קורונה, חלקם מסתובבים בחוץ עם נייר כסף על הראש; ומאמר של מומחה שמוכן להישבע שהגיע אליו לקליניקה מחוסן עם זנב (טשטשתי את העובדה שמדובר בווטרינר).

ג' ענה לי בטקסט קצר שהגברת הראשונה סיפרה לו כבר לפני שבועיים שאנחנו מחוסנים. נאלצתי להודות שהוא צודק, רק שיביא בחשבון שהחיסון שלנו הוא של אסטרזוניקה, שאנחנו גרים לא רחוק מבני ברק, שהאזור שלנו הוא כתמתם בזמן האחרון, ושכניתי של הילדה יש כמה מאומתים, אולי בגלל שהמורה שלה מנהלת את דף הפייסבוק "קיבלת חיסון – אתה פסול חיתון". כדי לער- ער את ביטחוני עוד יותר כתבתי לו שהילדה משתעלת,

ליל הסדר שוב איתנו

מיליון הדולר "מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?" תשובה ברורה, אחרי שבשנה שעברה הורידו עלינו סגר וחגגנו בחיק הזום, לראשונה זה 2,000 שנה. לא נפגשנו עם בני המשפחה המורחבת, לא סיפרנו יחד ביציאת מצ- רים, ולא זייפנו ב"אחר מי יודע?". גם לא יכולנו לברוח לחו"ל ולהשאיר את שאר המשפחה לשבור את הראש מי יחזיר את סבתא בסוף הסדר.

מצד שני, אי אפשר להתעלם מיתרונות הסדר המצו- מצם. למשל, יכולנו לקרוא רק קטעים נבחרים מההגדה, לא בזבזנו זמן על בישולים, לא קנינו מתנות שאף אחד לא צריך, לא נסענו עם סירים על הברכיים בפקק באורך יציאת מצרים, לא עקצנו את מי שעוד לא נישאה, לא היינו במבוכה ממי שכבר שנתיים "בין עבודות" (שלא לדבר על ההיא שבין בעלים), ולא נאלצנו לפזר מחמאות מזויפות למבשלת, שהמנה הקבועה שלה היא עוף בניקוטין. והבנוס: בסיום הארוחה, הלכנו ישר למיטה.

בשבועיים האחרונים, אחרי שהתברר שמכת הקורונה מאחורינו ושהשנה חוזרים לחיים ול- קניידלך עם החותנת, הבנתי שכבר אי אפשר לסמוך על הנגיף, וצריך לחשוב על דרכים אחר- רות איך להימנע מעוגמת הנפש של אירוח סדר רב משתתפים. המשפחה הסמיכה אותי ואת אחיה של הגברת הראשונה (שיקרא להלן ג') להחליט מי מארח ולקבוע את נוהלי ליל הסדר עבור כולם. ג' ואני ביחסים טובים, ולא היתה אמורה להיות שום בעיה לסגור את הפינה.

הגברת הראשונה אמרה שתשמח לארח אצלנו אבל היא לא מתעוררת, ושנמנע את זה בינינו. אני כמוהן העדפתי שהסדר יתקיים אצל ג', אבל ידעתי שאסור לי להגיד את זה בקול רם, כדי לא להיקלע לסכסוך משפחתי וכדי שהגברת הרא- שונה לא תחשוד ששוב יצאתי קטנוני וקמצן.

בשנה שעברה היה תורנו לארח, אבל העניין נמנע מאיתנו מסיבות אפידמיולוגיות, והסדר נערך בזום. נכון שלא היינו צריכים לבשל ול- ערוך שולחן, אבל מבחינתי גם האחריות על תפעול הזום היתה עבודה לא פשוטה, כולל מאמצים לא פשוטים שהשקעתי ללמד את דודה חנה איך להדליק את המצלמה שלה ולכוון אותה אליה ולא למלונה של הכלב, ואנרגיות שהשקעתי כדי להיזכר בסיסמה כשהווייפי אצלנו נפל באמצע "הא לחמא עניא". שלא לדבר על זה שהשקעתי מכספי חבילת זום מקצועית, כדי שהשיחה לא תתנדף אחרי 40 דקות.

עכשיו נשאלת השאלה אם בגלל הנסיבות המיוחדות הנ"ל, השנה שעברה לא צריכה להיחשב בספירה והתור אמור להישאר אצלנו, או שכמו בספורט, כשקבוצה לא מופיעה למשחק זו בעיה שלה, נרשם לחובתה הפסד טכני, וממשיכים הלאה.

מבחינתי

המאמצים שהשקעתי שקולים לקיומו של ליל סדר רגיל, ולכן התור אמור לחזור אל משפחתו של ג'. כשהסברתי לו את זה, הוא זרם. "אני בדיוק מחליף עכשיו עבודות ומחכה לשמוע על עבודה חדשה", אמר. "יש לי זמן פנוי בשפע, אז אני יכול לקחת את הסדר על עצמי. אל דאגה". אבל נער הייתי וגם זקנתי, יודע צדיק נפש בהמתו, ועוד ביטויים מהסוג הזה, והיה ברור לי שמדובר בהסחות